

CO SI DĚTI ČASTO MYSLÍ, ALE NE VŽDY O TOM MLUVÍ

Nebýt mě,
nejsou
u soudu.

Můžu
za to
já.

Nejlíp by mi
bylo, kdybych
nebyl.

Často se hádali,
kdo mi víc povolí
a tak. Kdybych
byla hodnější...

Strašně se mi
stýká po mámě,
škoda, že to nemůžu
tátovi říct.

Hádají se
jako malé děti.
Přestávám si jich
vážit.

Radši mámě
nebudu říkat, co
jsme dělali s tátou,
bude smutná, že
mě to bavilo.

Kdyby mě měla
máma ráda,
neodstěhovala
by se.

Nenávidím
je.

Táta bude mít
tetiny děti
radši než mě.

Mám pocit,
že se roztrhnu
vejpůl...

Neměla
jsem chtít
ten iphone.

Když budu
hodný, táta
se vrátí.

Bojím se, že si máma
ubliží. Radši jí teď
nebudu říkat, že jsou
na mě holky
ve škole zlé.

Radši
nepřiznám
tu pětku.

Až budu mít dítě,
nikdy mu nic
ošklivého o tátovi
říkat nebudu.

Nevím, kdo
má pravdu.
Zblázním se
z toho.

Už to
nikdy nebude
dobré.

Musím se starat
o tátu, je teď
strašně sám.
Kluci počkej.

